

בס"ד כד' ניסן ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 18:50
 צאת השבת - 19:41
 רבנו תם - 20:29
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1152
 @ לא אומרים "צדקתך".
 @ "שבת מברכין" - ראש חודש "אייר" יחול בימים
שישי ושבת. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

ביום שלישי
 יום הזיכרון
 לשואה ולגבורה

מפטירין : "ויוסף עוד"
 (שמואל ב' ו')

השבת ט' לעומר
 פרקי אבות - פרק א'

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30
סגולה טובה להשתתף

פרשת שמייני

יין ושכר אל תשתה
 שתיית יין לשוכרה זה דבר מגונה, אבל לפעמים זה טוב,
 ומרומז במקרא, "אתה ובניך אתנך" כגון שמחה
 משמחת ונישואים וכדומה. "בבואכם אל אוהל
 מועד" כגון חנוכת הבית. "ולא תמותו" = המכוון על סעודת
 הודאה. "חוקת עולם" = זה ברית, שאומרים חוק בשאר
 שם. "ולהבדיל" = בברכת הבדלה. "בין הקודש" = זה
 קידוש. "ובין הטמא ובין הטהור" = זה פורים בין המן
 למרדכי. "ולהורות" = בלימוד כגון סיום מסכת.

בני אהרן הזוטרם
 חז"ל אומרים שצריך לעשות עצמו כשיריים, וזה שאמר
 הכתוב הנותרים, דהיינו שעשו עצמם כשיריים, שפלים
 בעיני עצמם, ובגלל זה זכו לחיים. (אבני נזר).

סימני בהמה טהורה
מפריס פרסה, ומעלה גרה. אומרים שמי שמכניס אורח
 צריך שיהיו לו שני סימנים טהורים: "מפריס פרסה"
 שיחתוך פרוסות לאורח שיהיה מוכן לו לאכול, ו"מעלה
 גרה" שיאכל גם הוא כדי שלא יתבייש האורח.

**ככל אשר אין לו ספיר וקשקשת במים, שקץ
 הוא לכב"**
ספיר=400. קשקשת=קש קש ת. קש=400, קש=400,
 ת=400 (נומרולוג, יצחק נתני הי"ו)

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּאִים
עולם פְּמִנְהָגוּ נוהג =
הכל מתנהל כְּרָגִיל, מה שְׁהִיָּה הוא שְׁהִיָּה.
דוגמה: לְמֵרוֹת שְׁהִיעִירוֹת סִימְנוּ מַעֲבְרֵי חֲצֵהָ, רְבִים
 אֵינָם נוֹהֲגִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּם, וְלִכֵּן מִיָּדֵי פְעַם נִפְגְעִים
 הוֹלְכֵי-רָגֶל בְּעַת חֲצִיטָם אֶת הַקְּבִישׁ בְּמִקוֹם אֲסוּר,
 עוֹלָם פְּמִנְהָגוּ נוֹהֵג.
מקור: תְּנוּ רַבָּן: שְׂאֵלוּ פִּילוֹסוֹפִין אֶת הַזְּקֵנִים בְּרוּמֵי:
 אִם אֲלֵהֶיכֶם אֵין רְצוֹנוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה, מִפְּנֵי מָה אֵינוּ
 מְבַטְלֵהָ? אָמְרוּ לָהֶם אֵלוּ לְדָבָר שְׂאֵין הָעוֹלָם צוֹרֵךְ לוֹ
 הָיָו עוֹבְדִין - הָיָה מְבַטְלוֹ, הָרִי הוּן עוֹבְדִין לַחֲמָה וְלִלְבָנָה
 וְלִכּוֹקְבִים וְלִמְזֻלוֹת - ?אֵבֵד עוֹלָמוֹ מִפְּנֵי הַשּׁוֹטִים? אָלָּא
 עוֹלָם פְּמִנְהָגוּ נוֹהֵג, וְשׁוֹטִים שְׁקֻלְקְלוּ עִתִּידִין לַתָּן אֶת
 הַתִּין [עִבּוּדָה זָרָה נַד]. (ניבונכוו)

מִעֲיִינֵי הַפְּרִשָּׁה:
 < ביום השמיני אחרי שבעת ימי המילואים,
 בר"ח ניסן, הקריבו את הקרבנות.
 < אהרון מברך את העם, ואש יצאה מלפני ה'
 ואכלה את הקרבנות.
 < נדב ואביהוא, בני אהרון חטאו ומתו באש.
 < הוראות לכהנים, איסור שתיית יין בקודש,
 ומתנות כהונה שיקבלו.
 < דינים על טומאת בעלי חיים האסורים באכילה
 ובמגע, וסימני טהרה בחרקים.

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו"
 בכל יום ויום היו אהרן ובניו וזקני ישראל באים מעצמם
 לפני משה ללמוד תורה מפיו. אך לב יודע מרת נפשו. אף
 על גב שהם לא באו, מזלם הרגיש שבאותו יום יקרה
 מקרה רע. לזה אמר ויהי שהוא לשון צרה, לא באו
 מעצמם והוצרך משה לקוראם. גם אהרן לא התאוה
 ליקרב אל המזבח לעסוק בעבודה, נד שאמר לו משה
 קרב אל המזבח. ואכן באותו יום מתו נד ואביהוא.
 (ויאמר אברהם)

"קרב אל המזבח ועשה את הטאך ואת עולתך"
 שהיה אהרן בוש וירא לגשת אל המזבח... "כי לכך
 נבחרתי". (רש"י): בגלל שנכשלת בעגל, ואין מעמידים
 פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו
 מאחוריו. שכן דוד המלך בא מרות המואביה. ממך ילמדו
 לדורות במינוי פרנס עליהם. (אהל יעקב)

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מוחתתו" (י א')
 בענין נדב ואביהוא תמצא דעות מחולקים בטעם
 מיתתם? א. על שנכנסו לפני ולפנים. ב. על הקריבם
 אש זרה. ג. על שהיו שתויי יין. ד. שהיו מחוסרי
 בגדים, מעיל. ה. שלא נשאו נשים. ו. שלא נשאו עצה
 זה מזה. ז. על שהורו הלכה בפני רבם. ח. על שאמרו
 מתי ימותו שני זקנים הללו. ט. על שנהנו מזיו
 השכינה. י. מטעם בקרובי אקדש. (עדן מקדם)

"ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא וישטע שטע..."
החזיר, לעתיד לבא יהיה מותר לאכול, מפני זה נקרא חזיר
שיחזור להתירו. והרמ"ע מפאנו אומר דזה מרומז
 במקרא, "והוא גרה לא יגור" שאין זה לשון עתיד אלא
 לשון פועל עבר, אך לעתיד לבא הוא יהיה מעלה-גרה.

הסירו ממשול מרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פרקי אבות

הטעם שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה** ו**מוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

ועוד טעם, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיוון שהלימים יומי פריחה, שהאילנות מלבלבים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

ועוד טעם, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיוון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמי א-ב).

א מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב ונהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רש"י עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרם בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

ב ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיוון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות? על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמדו בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: "שנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שתי פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשאר ששה שבועות עד ר"ח, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ח.

קבלת שבת מוקדם עם הנהגת שעון הקיץ בימים אלה אנו חיים על פי הנהגת שעון הקיץ. והנה, מלבד ההפרעה שיש בסדר תפילת שחרית של פועלים הנאלצים לצאת מוקדם לעבודתם, גורם הדבר לאי נוחות בסדר עריכת שולחן שבת בסעודה ראשונה, שכן מגיע הבעל לביתו אחרי תפילת ערבית בליל שבת בשעה מאוחרת, והילדים כבר עייפים ונרדמים מבלי להשתתף בסעודה כראוי, ולא שומעים דברי תורה על פרשת השבוע וזמירות שבת וכדו'. משום כך, יש הנוהגים לקבל שבת מוקדם כמו שנהגו בחוץ לארץ - מפלג המנחה, שהם כשעה ורבע לפני קבלת שבת, ומגיעים הביתה ועורכים את שולחן השבת. ולכן בעניין ספירת העומר, שכן אין סופרים את העומר אלא בלילה, ואי אפשר לספור מבעוד יום (בברכה).

דיני ספירת העומר בליל שבת

עתה נבוא לבאר את הדין בעניין ספירת העומר, שכן זמנה משתחשך דוקא, ויש בעניין קבלת שבת מוקדם נפקא מינה למעשה בהלכות ספירת העומר. הנה ידוע, שאדם ששכח ולא ספר בלילה וביום שלאחריו, ימשיך מכאן ולהבא לספור בלי ברכה שכן אין בספירותיו "תמימות", ויבקש מחברו המברך לכיון להוציאו בברכתו. והנה, אם אדם שכח ולא ספר ספירת העומר בליל ששי (ביום חמישי בלילה) וגם לא ביום ששי שלאחריו - והוא רגיל להתפלל בערב שבת מפלג המנחה, כלומר מבעוד יום, ואחרי שקיבל את השבת ועדיין לא ספרו בציבור ספירת העומר שכן עדיין יום הוא, ואז הוא נזכר שלא ספר בליל האתמול ובכל היום עד שעה זו. השאלה האם הוא יכול לספור את הספירה של האתמול כדי להציל עצמו ולהמשיך מכאן ולהבא בברכה, או שמא כיון שקיבל את השבת והתפלל ערבית נחשב לו משעה זו ואילך כמו היום שלאחריו והפסיד את ספירת האתמול למרות שעדיין יום הוא. הנה לדעת הרב חיד"א בברכי יוסף בשם ה"זרע אמת" ומביאו מרן בעל ה"בן איש חי" הלכה, שאם שכח בליל ששי והתפלל ערבית מבעוד יום ונזכר, יספור בעת ההיא למרות שקיבל את השבת, ובשאר הימים ימשיך למנות בברכה. והביאור הוא, שיש הבדל יסודי בין דיני שבת לדיני ספירת העומר. בדיני שבת יש דין תוספת שבת, וחיובה או מדאורייתא, ואפילו אם חיובה מדרבנן היינו שחכמים נתנו כח לכל אדם מישראל להקדים ולקבל את השבת לפני זמן כניסתה. מה שאין כן בדין ספירת העומר, כיון שהתורה קבעה שצריכים לספור "תמימות", ולא יכולים להחליף בין מספרי הימים, ואם ביום ששי זה, לדוגמא, היום הארבעה עשר בספירה, אז לא יכול להיות שהוא ייהפך ליום החמשה עשר כל עוד לא הושלם היום עד תומו, כי אחרת חסר ב"תמימות". וזה הדין הוא אפילו אם קיבל שבת בינתיים, כי הם שני דינים שונים זה מזה.

סיכום האפשרויות בשבתות של ימי העומר

אפשרות ראשונה : יכול להתפלל בפלג המנחה באופן שיסיים את תפילתו ויגיע לביתו לפני חצי שעה שקודם הזמן, ואז יכול להתחיל לקדש ולאכול מייד בהיתר לכל הדעות, ואז בהגיע זמן ספירת העומר יספור לכתחילה מבלי להשתהות.

אפשרות שניה : שיכול להתפלל במניין שבסיומו יגיע לביתו בתוך חצי שעה שלפני זמן ספירת העומר, יקדש מייד, יאכל כזית אחד בלבד בתוך 4 דקות מברכת המוציא, ואם ירצה יכול לאכול עוד פחות משיעור מזית פת עם דגים וכדו' לאחר מכן, וימתין מלאכול עוד עד שיגיע זמן הספירה, ויספור בזמן ואז יכול להמשיך בסעודתו כדרכו.

אפשרות שלישית : מוסיף מרן בעל ה"בן איש חי" שנייה שומר להזכיר לו שלא לשכוח לספור את העומר.

הטייס ממחנה שטסקוף

גידי כך היה מאותם טייסי קרב שהשתיקה היא כלי הנשק היחודי שלהם. הוא שעט על מטרת האויב, מחסלם בהפצצה מדוייקת וחוזר הדור ונישא לנמל הבית. "גידי נולד להיות טייס", היה אומר מפקד החיל. "אין לי ספק שבעוד 20 שנים, השתקן הזה יתפוש את מקומי כמפקד החיל, בלי פוליטיקה, בלי שתדלנות. השקט שלו יחרוש לו תלם להנהיג את חיל האוויר".

האמת ניתנת להיאמר שהמחמאות הללו היו עוברות מעל אוזניו של גידי כך והן לא עשו עליו רושם כלל וכלל. הוא די סלד מן ההערצה וההילה שסביבו, והעביר את זמנו הפנוי בקריאת ספרי הרפתקאות. שם היה משתדל למצוא דמויות הרואיות להזדהות עמן. תתפלאו אבל מה שחיפש גדעון כך - הסנוב כביכול מצהלה, בן להורים אקדמאים - אצל הגיבורים הספרותיים, זו מידת היושר, ההגינות והוויתור. והתכונות הללו לא בדיוק נמצאו שם באותם רומנים יומריים של הסיפורת העולמית.

כשהרב הפיקודי שאול דרור הודיע לאנשי הטייסת שמתוכננת נסיעה למחנות ההשמדה בפולין, ניצת בגידי כך יצר סקרנות שולד כניצוץ, אך החל לבעור בליבו כאור הכבשן. הוא קרא ספרים רבים על השואה, אך מעולם לא נגע מקרוב באותה הסטוריה. אמו של גידי, אהובה כך (לבית ורקר) היתה בת לניצולי שואה. סבתו ברוריה ורקר ניצולת שואה שאיבדה את הוריה בתופת הנוראה ועלתה ארצה כנערה צעירה ויתומה. בבית של גידי לא דיברו על השואה, וגם סבתא ברוריה, מעולם לא רמזה על "חוויותיה" כילדה בתוך הטרוף הנאצי המבעבע.

הטייס כך נרשם ראשון למסע, ובסך הכל יצאו 400 חיילים מחיל-האוויר הישראלי לכיוון פולין. הוא נצמד לרב הצבאי שאול דרור וגמע ממנו כל מילה בצימאון אדיר. הם חלפו ממחנה למחנה, הביטו בעיניים מבוהלות משהו בערימות של צמות, נעליים ושעונים, ונחרדו מאומנות הרצח הקר שנחשפה לעיניהם בין גדרות-התיל, הכתלים והצללים במחנות הזוועה.

ביום שבת, 400 חיילי חיל האוויר, ללא יוצא מן הכלל ירדו מבית המלון והלכו בטורים ארוכים לכוון בית הכנסת הגדול בוורשה. הוא אחז בידו סידור ועלעל בו, המילים היו זרות לו, "הקדיש" לא מרע פדיון על מיתרי ליבו. גידי כך היה מסוגר מתמיד, וסחיחרו קליל, דמוי ורטיגו (סחרור בשחקים) נגע בו. כל השבת הוא שתק כמו דג. כשהם נכנסו למחנה המוות שטוטקוף, האחרון בסידרת הביקורים, חש גידי כך, מין בעירה פנימית לא מוסברת, אי-שקט הדריך את מנוחתו.

כאשר הרב שאול דרור תקע בשופר בשער המחנה הוא נטש את הקבוצה והחל לנוע במהירות בין הסככות האפורות והמתישות. גליו סחבו אותו לכוון מקלחות הגאז. הוא הציץ פנימה וגופו החל לרעוד. הוא יצא החוצה, הביט בקרמטוריום הנורא, והרגיש לפתע דחף עז לרקוד... כן לרקוד... בתוך כיסו היה מונח ספר תהילים קטן שהעניק לו הרב הצבאי, הוא אחז אותו בין כפות ידיו והחל לקפוץ...

גידי כך השתקן הסידרת, החל לזמזם מזמור יהודי

שלמד, תתפלאו, דווקא בתנועת הצופים, "שישו ושמחו בשמחת תורה ותנו כבוד לתורה".

"כנראה שדעתי נטרפה עלי" חשב. "אני רוקד עם ספר תהילים, מזמזם מזמור יהודי מול המרחצאות והמשרפות שמי שכנס אליהן חי, יוצא פגרי". גידי חש לפתע דחף עצום להרים פלאפון לאמא.

"אמא, אני נמצא כרגע במחנה שטוטקוף, אל תשאלו למה ואיך, אבל רקדתי מול מרחצאות הגאז עם ספר תהילים...". אהובה כך שתקה דקה ארוכה ואמרה "טלפן לסבתא, ספר לה איפה אתה נמצא...".

"סבתא ברוריה, אנחנו אף פעם לא דיברנו על השואה, אבל אני רוצה לספר לך דבר לא יאומן שקורה לי. אני נמצא עכשיו במחנה שטוטקוף אחוז בידי ספר תהילים קטן ושר ורוקד... כמו יהודי מן השטייטל... אני מרגיש שאני ממשש את המתים...".

"גדעון נכדי היקר... אני ניצולת מחנה שטוטקוף. עברו עלי שם ארבע שנות גיהנום. שם איבדתי את אבא שלי ושתי אחיותיי. האם אתה נמצא ליד הקרמטוריום?"

"כן סבתא". אחרי שתיקה מהוססת אמרה: "גדעון, אתה מספר לי שאתה שר ורוקד ולא מבין למה? אז אספר לך... הייתי ילדה בת שמונה כשהחיות הנאציות גררו את אבא ועמו עוד תשעה יהודים, כדי שיוציאו גופות מתאי הגאזים ולהכניסן לקרמטוריום... הצצתי מבין חרכי הסככה הסמוכה, שמספרה 121...". "כן סבתא, אני רואה את הסככה". "אבא וחבריו, יהודים מזוקנים, צנומים, שלדי אדם, עם כובעי מצחיה על ראשם, סחבו גופות והוכו נמרצות בשוטים. כך שעות ארוכות, עד שהשמש שקעה. מיד כשיצאו הכוכבים, ובעת שהשומרים הנאצים נעמדו בסמוך לעשן... קרא אבא בקול רם: "יהודים, שמחת תורה היום. עלינו לרקוד עם התורה הקדושה". אבא שלף מכיסו דף מספר תהילים, וכולם פרצו במעגל סוער בניגון אידישיא "שישו ושמחו בשמחת תורה".

"היהודים הצנומים הללו, עלובי החיים, נדמו לי אז כמלאכי עליון. רוקדים ומזמרים מול מלאך המוות".

"אבל זה נגמר רע, גידי. הנאצים ירו בהם והם הוכנסו כמו כולם למשרפות וזו היתה הפעם האחרונה שראיתי את אבא שלי... ואתה יודע גידי, אתה קרוי על שמו... גדעון. אתה כנראה רקדת בדיוק באותה

פיסת אדמה שסבא רבא שלך עליו השלום רקד. אתה נכדי החביב ממשך לרקוד את הריקוד של סבא".

סבתא ברוריה מחתה דמעוניה מעבר לקו, וגידי כך הטייס השתקן והקשוח עצם את עיניו נצמד לדפנות הקרמטוריום ולחש "סבא, סבא, אני הולך להמריא מן המקום שהם הנחיתו אותך".

לחות. מפקד הטייסת היה המום. "אני מגיש בזאת את התפטרותי, אינני רוצה להמשיך בצבא הקבע" הודיע גידי כך למפקדו הישיר. הוא פנה משם בלווי מפקדו לחדרו של הרב הצבאי ואמר לו: "הרב שאול,

תודה על המסע המופלא לפולין. בזכותך אני עוזב את הטייסת והולך לטוס את הטיסה המשמעותית של חיי. הטיסה אל עמי ואל עברי. אני מטיס את עצמי מכאן, מן האגן ההרואי של טייסת הקרב, להמריא מחדש מנקודת מסירות הנפש של סבא שלי מול הקרמטוריום. את הטיסה שהוא לא זכה בה, אני רוצה להמשיך".

(קובי לוי)

חודש אייר - אייר - אני יי רופאך

במקרא קוראים אותו בשם "זיוי". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה הבא אחרי חודשי החורף הקודרים כחודש השני של האביב.

המסורת היהודית מייחסת שגולות חשובות מאוד לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמוז בר"ת של השם **אייר** = "אני יי רופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין"- **אייר**, להדגיש שהריפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. ה"ז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומני וחגירים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "ותרת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין? הוציא הקב"ה כמה מנרתיקה ורפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כך הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, יקומו איש ואיש במומו, והחמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

איך מדברים עם ילדים על כסף ?

החינוך לעצמאות כלכלית נעשה בבית. עקרונות היחול הכסף אינם נלמדים כלל במערכת החינוך. בענייני כספים, מה שהילד לא ילמד בבית הוא לא ידע. להלן מספר עצות טיפים ודרכים להתנהלות נכונה עם ילדכם בנוגע לכסף:

קנו לילד קופה. כסף, זה דבר ששומרים.

למדו את הילד לספור כסף, מטבעות ושטרות. בעזרת הכסף תשפרו את היכולת הכספית המתמטיות של הילד. **השתמשו בשטרות כסף בתור אנציקלופדיה** - למדו על אנשים, על ארצות, על מלכים (על מטבעות ושטרות מחו"ל יש תמונות, סמלים ומידע רב).

חנכו לדחייט סיפוקים. אחרי שהילד חסך מעט כסף וחולכים לחנות עצמונית והוא בוחר מלך לקנות. הכסף שלו, **חזקו תחושות של עצמאות ובחירה.** אבל אם הילד חסך 30 ש"ח ורוצה צעצוע ב-40 ש"ח א תוסיפו לו. קונים רק במה שהילד חסך. **הקנו עקרונות של שמירה על תקציב.** אפשר להציע לו לקנות רק ב 25 ש"ח ואז נוסף לו 5 ₪ משלנו, לקניה הבאה. **למדו אותו לחסוך.**

למדו צרכנות נכונה והשוואת מחירים. אולי בחנות הסמוכה אפשר לקנות את הצעצוע יותר בזול.

עשרים ושלוש שנים משדרים

את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

העיתון הירוק והסגולה

כל הישועות והברכות

לשמואל יושלמית מהדודן שתמונ' לעטורה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם **לרפואת אביגיל בת מורן** להבדיל לע"נ משה בן מרים ז"ל

רפואה שלימה

דינה אהרני בת חנה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות עם בעלה יעקב

סרכה והללחה

יצחק וישלמה מוסא הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרים ועליהם יצין נורם. ה' יאריך מייחס טוב ושנותיהם בנעימים **זרע קודש לשמואל** ואורין ואבי ושירה

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה כבורי שתמונ' לעטורה הרביעית בלוויין שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה **לרפואת טובה בת דבורה** **לרפואת אושר בן חמדה** **לרפואת ניסים בן סולטן** ולהצלחת כל ילדיהם

סרכה והללחה

שמואל ועופרה כהן שיתברכו באושר, בריארה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלותם לטובה וברכה לבתם ליהי שתצליח בלימודיה ובכל דרכיה

סרכה והללחה

למוריה טלוי ברת דינה שתזכה לזיווג הגון משרוש שנמתה עוד השנה **ותצליח בכל דרכיה ומעשיה** בריאות ואושר ולשני טובות

סרכה והללחה

זריה וסיון ישראלי שזיכנו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלווה, ולרוב נחת דקדושה מתוך הרחבת הדעת, בריאות גופא ונהורא מעליא לשנים רבות וטובות

סרכה והללחה

הניאל ושמחה דוידי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרים ועליהם יצין נורם. ה' יאריך מייחס טוב ושנותיהם בנעימים **ונחת מיוצאי חלציהם** **זיוו וטארטל בת שמחה**

סרכה והללחה

פנחס ודורית ישראלי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת וזיווגים לילדיהם **זרע קודש בר קיימא** **לאיציק ומיתר ישראלי**

סרכה והללחה

לאהרין ואורה בניאן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות **זיווג הגון ורפואה שלימה לאלה,** והצלחה בלימודים **לאילוי ולארו**

סרכה והללחה

מרדכי ורחל נאמן שיזכנו בבריאות ונהורא מעליא בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים הם וכל משפחתם, ולכל מילי דמיטב, וירכו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

סרכה והללחה

לאביה ואידל דוידי לרגל הולדת הבת יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכיו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה **לציון ועביה דוידי** **לאבי וענת נעים**

סרכה והללחה

אהרון ז'רפי היינו שיזכה בפרנסה טובה, רפואה שלימה למשפחתו, אושר ושלווה. יתגשמו משאלותם לטובה ולהבדיל לע"נ **שמעון טובלי** בן רפאל ז"ל שהשבוע פקדת שנתו.

לע"נ הצנוע והענו

אליהו בניאן בן **טאוס ז"ל** ולעילוי נשמת הצנועה והענוה **טלא** בת **כוכבא ז"ל** הצנועה והענוה **מלכה** בת **טלא ז"ל**

למשפחת דהן היקרה

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת הצנוע והענו **יונתן דהן** בן מסודי ז"ל נשבר נתחמומו כלל המשפחה. הרפוא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

לע"נ הצנוע והענו

משה נאמן בן מרים ז"ל כז' ניסן פקדת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **דינה חגלי** בת אלעזר ויגראן ז"ל כח' ניסן פקדת שנתה לע"נ הצנוע והענו **רחמים נואה** בן זוהרה ומסעוד ז"ל י' ניסן פקדת שנתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים היינו **אברהם נאמן בן מרים היינו** **ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו** **שבת מוסאי בן נהיית היינו** **יאיר חיים בן דליה וסביח היינו** **אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת** **נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת** **ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת** **מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת** **לידה הורני בת מרי מנב"ת**

לע"נ נשימת :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה **אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה** **יוסף זעורו בן דינה ז"ל** **מאיר רובין בן ביכניה ז"ל** **דיניאל אזולאי בן רינה ז"ל** **אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל** **רחל עמרני בת זולכה ז"ל** **פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל**

לע"נ נשימת :

מרדכי מוסאי בן אסתר ז"ל **שלמה יום-טוב בן טאוס ז"ל** **יצחק סבג בן אסתר ז"ל** **רבקה מורנו בת שרה ז"ל** **רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה** **אסתייה כוכבא נמו בת מרים ושמואל ז"ל** **פרייחה גולמן בת רבקה ז"ל**